

Ningú creia capaç a la majoria de tirar endavant després de sapiguer que existeix una afirmació de persones pèrites que asseguren que les aigües de l'Ajuntament son un perill per a la salut pública, quan pel contracte Caballé se condemna al poble a beure aquestes aigües durant cinquanta anys. Ni la salut del poble detura un moment als possibilistes en sa folla carrera. La gravetat del dilema plantejat no's va indair tant sols a reflexionar, a esperar vuit dies per a acordar la firma de la escriptura.

Aquest fet de tanta gravetat, es tant extraordinari, que no creiem tingui precedents en l'història dels pobles.

No es aquest el lloc adequat per un comentari que ja farem amb l'extensió que'l fet reclama.

La proposició del senyor Briansó acordant firmar l'escriptura s'aprova amb els vots en contra dels senyors Cavallé, Recasens, Fàbregas, Barrufet, Amigó i la presidència.

Acabada la votació, el senyor Cavallé diu, que a pesar d'entendre que l'accord es nul i que no sortirà cap efecte, consigna en nom de la minoria nacionalista la seva més enèrgica protesta pel mateix que constitueix un acte de prevaricació i que declina totes les responsabilitats criminals que pugui derivar-se sobre la majoria que l'ha votat.

Al sentir responsabilitats criminals, els regidors de la majoria sembla que's hagi picat la taràntula.

El senyor Briansó: Deu volquer dir civils...

Sr. Cavallé: Responsabilitats criminals. Si crec que han prevaricat...

Sr. Pallejà: No cal que ho expliqui, ja ho hem entès.

Sr. Cavallé: Dones perfectament, si ho han entès.

Varis regidors: Això es intolerable, es un insult...

La presidència posa ordre i diu que's consignarà responsabilitat civil.

El senyor Cavallé diu que ell ha par-

La presidència: Constatà.

I així acaba aquest edificant debat que pinta amb colors vins el caràcter i manera de ser de la Corporació municipal.

Segueix el despatx ordinari essent aprovada l'acta de subasta d'adjudicació provisional del suministre per a l'adoquinat del carrer de les Galanes, lo mateix que'l dictamen de la comissió de Foment proposant la concessió dels següents permisos:

A don Agustí Vives i Sans per a reformar els plans de construcció d'una casa de nova planta;

I a don Josep Carreras Sagrañés per a reformar la fachada de la casa núm. 8 del carrer de l'Estrella.

DICTAMENS DE LA COMISSIÓ D'AIGÜES

Sospenent per ara el gasto per a les claus de pas acordades i destinant 875 pessetes per a la construcció d'una caneria i accessoris.

Després de la lectura d'aquest dictamen, el senyor Briansó usa de la paraula manifestant que's felicita hagi tornat la Comissió d'aigües sobre'l seu acord en lo de colocar les claus de pas, doncs ja manifestà—diu—que la majoria no les colocaria amb tot i creure que son necessaries.

El senyor Cavallé li contesta en nom de la Comissió, dient que si no's realitza el projecte de coloació de les claus de pas, es degut a que la casa constructora no'n té de la mida solicitada i hauria d'estar molt temps en poguer-les entregar, lo qual i res més que això ha decidit a la Comissió a prescindir-ne de moment.

S'aprova el dictamen per unanimitat.

Acceptant l'ofertori gratuit de 56 metres cúbics diaris d'aigua procedent dels minuts de l'Empresa Hidrofòrica.

Una vegada llegit aquest dictamen, la presidència manifesta que la voluntat del donant—quin nom se manté en el

secret—es que l'aigua que ofereix, se destini exclusivament a l'abastiment de la població.

Usa de la paraula el senyor Alberich dient que sent molt que un senyor tant amable i que s'estima tant al poble no vulgui donar el seu nom però com que un dia o altre se sabrà, proposa que quan se coneixi se posi en un quadro d'honor fent constar l'agraïment que'l poble sent per aital benafactor, i com sigui que'l senyor Briansó diu quelcom a l'orella del senyor Alberich, aquest amplia la proposició dient que en el quadro d'honor, també s'hi pot fer constar el nom dels que hagin ofert aigua anteriorment i dels que d'aquí en endavant n'ofereixin.

La presidència rebutja indignada la proposició del senyor Alberich per grotesca i per la malícia que pot tancar, dient que al donant el molestaria tant d'honor i que creu que la serietat de l'acte imposa donar-li les gràcies i res més; de lo qual ja se n'encarrega ell, l'arcalde, per haver sigut qui ha rebut l'oferta directament de la persona interessada.

El senyor Alberich, vermell com un perdigot, no sab com dissimular la seva planxa. Diu que sent molt que sempre se li entengui al revés lo que diu i acaba sostenint la proposició, jurant que l'ha feta amb tota bona fe i amb tota conciencia, lo que repeteix varies vegades en mig de l'estupefacció general.

El senyor Cavallé prega al senyor Alberich retiri la proposició per imprudent tota vegada que l'oferent vol guardar l'incongruït.

El senyor Alberich eudeix al preu del senyor Cavallé fent noves protestes de la seva bona fe i dient: poc que entra-ho, perque soc de la colla dels mots (riatiles generals), i encara tot se m'entén al revés.

Usa de la paraula el senyor Prats (aspectació). Diu que té antecedents segons els quals el rec que ha de portar l'aigua de l'Hidrofòrica al dipòsit no's troba en bon estat, lo que posa en causa general) per a que ho tingui en compte.

Li contesta el senyor Cavallé agraint-li les seves manifestacions, no obstant i ja conéixer la Comissió lo denunciat pel senyor Prats, havent donat ja les ordres convenientes per a l'inspecció del rec.

I s'aprova el dictamen per unanimitat.

Declarant no procedeix concedir la major cantitat d'aigua que sollicita el Manicomi.

Se llegeix un dictamen de la Comissió d'aigües donant compte d'haver-se practicat les reformes convenientes al plumer de la Boca de la Mina per a assegurar l'entrega de 20 plomes que corresponen al Manicomi i denegant la petició de 10 a 20 plomes més per a durant el present estiu.

Aquest dictamen, per l'importància que tanca, lo publicarem íntegre en la pròxima edició.

Usa de la paraula el

Senyor Pallejà: M'extranya, diu, el dictamen que ha donat la Comissió d'aigües a l'instància del Manicomi, per quant regoneixent, com regoneix, la població que es un establiment que honra a Reus, devia donar-li sino el màxim, el mínim de l'aigua que demana.

Glosa a la seva vulgar manera l'importància del Manicomi i acaba demandant que la Comissió torni sobre'l seu acord.

El senyor Cavallé contesta objectant que l'Institut Pere Mata no es més que un establiment mercantil que realitza un negoci i que no pot considerar-se com a institució benèfica tota vegada que no té assilats gratuïts. A l'Ajuntament no'l deu preocupar altra cosa sino que'l habitants en aquell establiment no careixin de l'aigua necessària a la vida i com que dels càlculs fets resulta que tenen com a mínim 75 litres d'aigua per habitant, cantitat suficient per a garantia de que queden complerts els devers que en tot cas deuria substituir l'Ajuntament i molt superior a la que disfruten actualment els veïns de Reus.

S'ha de tindre en compte que'l estiu-

bliments de beneficència municipal, l'Hospital i Casa de Caritat, no tenen estaberts determinats serveis que son molt necessaris, precisament per l'inconstància en el caudal d'aigua disponible en els mateixos i no resultaria lògic que perjudiqués al veïnat en general en benefici d'una empresa particular quan no ho féssim per a dotar com requereix als establiments benèfics del Municipi.

De bona gana acoordiriem a lo demà, nat pel Manicom i si hi hagués aigua sobrera, pero no considerem lògic mermar encara més lo indispensable als veïns de Reus per a afavorir als que ja estan molt millor servits que ells.

El senyor Pallejà m'ha resultat més papista que'l papa tota vegada que'l senyor president de la citada entitat no ha sigut tant exigent com ell.

La comissió va cridar al representant de l'Institut Pere Mata i lleialment li va exposar la situació en que's trobavem.

Varem dir-li que'l nostre desig era el d'afavorir i ajudar a totes les empreses que contribueixen a la prosperitat de Reus, pero en vista de les circumstàncies especials en que's trobavem, li pre-gavem que si no's era absolutament indispensable, no imposessin cap sacrifici a la població.

Aquell bon reusenc, amb una clarividència i amor a la ciutat que l'honra, va dir-nos que estudiarà la qüestió i que si realment no podien passar sense que l'Ajuntament els cedís més aigua, ens ho dirà. La entrevista tingüe lloc el dilluns; ens trobem ara al dissapte i el senyor president del Manicom no ha dit res més, lo que prova que poden passar be o malament sense imposar cap sacrifici a la població.

Rectifica el senyor Pallejà i diu que ell no sabia lo de la entrevista amb el representant del Manicom i que com que la majoria no vol posar entrebancs a la comissió d'aigües, votarán el dictamen.

La presidència recomana que si s'augmenta el caudal de la Muntanya Baixa, potser serà possible atendre la demanda del Manicom, per lo que demana la benevolència de la comissió, que'l senyor Cavallé ofereix en nom de la mateixa.

Sense més discussió s'aprova el dictamen per unanimitat.

I acaba el despatx ordinari donant-se compte dels oficis del senyor arquitecte municipal denunciant per ruïnes les cases número 23 del carrer de la Barceloneta i 3 del carrer de Sant Joan; de la dimissió de don Pere Vidiella del destí d'inspector reparador de la maquinaria del servei d'aigües, lo qual passa a la comissió d'aigües; de l'expedient de pobresa del minyó Enric Escoda Pujol, i dels comptes de Beneficència del mes de juny últim i comptes de particulars, que s'aproven.

Posant en evidència als defensors del projecte Caballé que no reparen en difamar la ciutat.

Acabat el despatx ordinari el senyor Recasens diu que un periòdic de Barcelona publica un telegrama expedit pel seu corresponsal en aquesta ciutat que diu així:

«Sin previo aviso de las autoridades locales, ayer la mayoría de fuentes manaron un agua poco menos que imposible de beber por sus escasas condiciones de potabilidad y malísimo gusto.

De seguir uns dies sin llover, estamos abocados a un verdadero conflicto, pues se acaban de quedar en seco los minados que surten de agua el servicio público, habrá necesidad de acudir a los pozos de dentre de la población cuyas aguas, por sus especiales condiciones, pueden ocasionar serias alteraciones a la salud pública.»

Acabada la lectura el senyor arcalde interromp pregant-li que no's porti a la sessió lo que diguin els diaris, la ven al carrer.

El senyor Recasens insisteix en parlar. Diu que senzillament ha de fer constar que la Comissió d'aigües serveix les mateixes que se servien abans i les mateixes que s'han servit sempre. Fa ressaltar l'importància que te una noti-

cia així portada a a un periòdic de la capital catalana per lo que perjudica els interessos generals de la població. Faig constar—diu—la meva enèrgica protesta, contra lo que constitueix un delicto de lesa ciutat.

La presidència diu que veritablement notícies així perjudiquen a la població, pero prega no's parli més d'aquest assemplo.

El senyor Pallejà diu que s'havia quedat dies enrera en que no's parlaria més dels diaris i la presidència te tolerànci sols per la minoria, doncs fins li permet que'n diguin criminals (!!!). Se gueix dient que lo que ha portat a la sessió el senyor Recasens té una coletilla, perque sinó s'hagués fet oposició al projecte Caballé no hi hauria necessitat d'enviar aquests telegrames...

Diverses veus de la minoria:—Se li veu l'orella!

Parla el senyor Briansó i diu: Veniu a queixar-vos de lo que diu aquest diari i en canvi fa un moment vosaltres mateixos en un periòdic parlaveu de la impotabilitat de les aigües...

Veus de la minoria:—Pero, senyor Briansó, si es un periòdic dels seus! Si es «El Consecuent».

El senyor Briansó no sab com sortir-se de l'agafada de dits, i el senyor Pallejà se posa a baladrejar increpat a la presidència i repetint-li que té tolerància per la minoria i per la majoria no.

La presidència li objecta que té igual tolerància pels uns com pels altres i recorda que a la majoria li deixà llegir el contingut d'un diari, al que volien portar als Tribunals. El senyor Pallejà baladreja i gesticula i el senyor arcalde el crida a l'ordre. Pero el senyor Pallejà continua protestant de l'actitud de la presidència i allavors aquesta diriginte al secretari li diu que faci constar que no calla el senyor Pallejà malgrat haver-lo querut.

El senyor Pallejà: Doncs no ho he sentit.

El senyor arcalde: Dones per a que ho senti: el crido a l'ordre per primera.

El senyor Pallejà: Ja callo.

I així acaba entre les riatiles de la minoria i del públic aquest petit debat, en el que tant bon paper hi feu la majoria.

Sense més discussió s'aprova el dictamen per unanimitat.

L'arcalde: Algun regidor vol fer us de la paraula?

El senyor Pallejà: Volia parlar... però deixem-ho correr.

L'arcalde: S'aiseca la sessió.

nos que's dedicaven a pendre fruta en el camp.

Per a avui anuncia l'Empresa del Teatre Circo un aconteixement cinematogràfic, projectant-se la celebrada pel·lícula de 3.000 metres en 4 parts i 76 quadros, titulada «La alondra y el milano» o «El muchacho de París», de l'acreditada casa Gaumont.

Aquesta cinta ha sigut exhibida a Barcelona essent molt celebrada.

Era de creure que avui se veurà molt concorregut l'elegant teatre d'estiu.

En la Central de Telefons d'aquesta ciutat hi ha detingut, per no trobar-se el destinatari, un telefònom expedit des d'Alacant, amb la següent adresa: «Lorenzo Vidal, Teatro».

Gel cristalli VICTORIA

De venda en els principals colmats i tendes d'ultramarsins

Dipòsit permanent per a la venda al detall BAR ESQUELLA

Plaça de Prim
(entrada pel carrer de Sant Llorenç)

A dos quarts de sis de la tarda del dia d'ahir, pels guardes municipals Emili Ciutat i Baptista Raset, fou detingut Josep Fonts Cendra, de 23 anys d'edat, natural de Barcelona i veí de aquesta ciutat, sense domicili.

Dit subjecte, que estava reclamat pel Jutjat d'instrucció d'aquest partit, ingressà a la Presó preventiva.

En el veïn poble de Constantí s'estan preparant grans festes per als dies 1, 2 i 3 del proper agost.

Amb les funcions de diumenge se despediran de nostre poble la companyia d'opereta i sarçuela que actua al Teatre Circo i la de vers del teatre del Centre de Lectura.

Ara continuarem amb el cine i les atraccions.

El dia primer d'agost en la comandància de la guàrdia civil d'aquesta província se procedirà a la venta en pública subasta de les escopetes que s'han pres per infringir la llei de caça.

En Marià Carrer, concessionari del tramvia de Tarragona a Reus, ha fet cessió d'aquest a la Companyia de mines de ferro, salts i mines de Catalunya, havent-se firmat l'oportuna escritura i fet ademés el dipòsit de 74.000 pessetes.

Botiga i pis per a llogar i estanteria de la botiga per a vendre.—Carre Major, 15, Sabatería GRAS, ont informaran.

El mercat celebrat ahir se vegé bastant concorregut, efectuant-se regular nombre de transaccions.

